

[Den fg. udenrigsminister.]

januar 1969. Som udenrigsministeren fastslog, er det regeringens opfattelse, at der ikke af bestemmelserne i Den nordatlantiske Traktat kan udledes nogen ret eller nogen pligt for NATO til at intervenere i medlemslandenes indre anliggender.

Tilsvarende gælder det selvsagt, at det falder helt uden for NATOs opgaver og formål at gribe ind i indre forhold i lande, der ikke er medlemmer af NATO-alliancen. De situationer, Den nordatlantiske Traktat tager sigte på, er jo af en helt anden karakter. Traktatens militære bestemmelser udløses som bekendt kun i tilfælde af et væbnet angreb på et eller flere af medlemslandene.

Hertil kan jeg føje, at de militære øvelser i Spanien, der har været omtalt i pressen, ifølge alle foreliggende oplysninger har haft karakter af et rent tosidet arrangement mellem amerikanske og spanske militære instanser, og at NATO ikke på nogen måde har været involveret.

Af *Morten Lange* til ministeren for kulturelle anliggender (24. juni 1969):

„Vil ministeren overveje en offentlig støtteordning for den zoologiske have i hovedstaden?“

Begrundelse.

Som bekendt har Zoologisk Have i en år-række været i økonomiske vanskeligheder. De er blandt andet imødegået med en stærk forøgelse af entreen med et hertil svarende fald i antallet af gæster.

Som et levende naturhistorisk museum er Zoologisk Have af den største undervisningsmæssige og kulturelle værdi. Havens høje naturvidenskabelige standard hæver denne værdi stærkt.

Andre institutioner, som haven kan sammenlignes med, har så betydelige statstilskud, så entreen kun dækker en beskedent del af driftsudgifterne. Men hvis havens kvalitet skal opretholdes og entreen ikke holde store grupper af besøgende tilbage, må der nu skaffes udvej for et betydeligt statstilskud.

Minister for kulturelle anliggender *K. Helveg Petersens* svar (27. juni 1969):

Som følge af Zoologisk Haves økonomiske vanskeligheder er statens tilskud til insti-

tutionen på finansloven for 1969-70 forhøjet fra 100.000 kr. til 200.000 kr. Tilsvarende er hovedstadskommunernes støtte forøget fra 75 øre pr. skolesøgende barn i hovedstadsområdet, eller i 1968-69 i alt ca. 111.300 kr., med yderligere 50 øre pr. skolesøgende barn, eller i alt ca. 75.000 kr., som et rente- og afdragsfrit lån. Den offentlige støtte til Zoologisk Have vil således i 1969-70 udgøre ca. 386.000 kr.

Da haven imidlertid som følge af de stigende lønnings- og øvrige driftsudgifter, og ikke mindst på grund af store vedligeholdelsesudgifter, uanset denne forhøjelse af det offentliges støtte må påregne stadig stigende økonomiske vanskeligheder, har det igennem længere tid været overvejet, hvordan havens økonomi kan saneres; en rationaliseringsekspert har derfor på bestyrelsens foranledning udarbejdet forslag til en besparelsesplan og en langtidsplan for Zoologisk Have, omfattende såvel driftsøkonomien som havens anlægsprogram. På grundlag af dette forslag har der i den seneste tid fundet drøftelser sted mellem havens bestyrelse og repræsentanter for kulturministeriet og boligministeriet, hvilket sidstnævnte har foretaget en gennemgang af havens bygninger. Disse forhandlinger vil blive fortsat, og det må forventes, at hovedstadskommunernes samråd, der i november 1968 deltog i en forhandling om havens fremtid, vil blive anmodet om på ny at deltage i overvejelserne.

Uanset at forhandlingerne som nævnt ikke er afsluttet og som følge deraf intet forslag til en støtteaktion er udarbejdet endnu, kan det anføres, at en deling af Zoologisk Haves dyrestand imellem den nuværende have på Frederiksberg og de arealer, som Zoologisk Haves Venners Fond har erhvervet ved Tystrup-Bavelse (Kongskilde Møllegaard, Frederikskilde m. fl. ejendomme), indgår i overvejelserne. Ejendommene i Midtsjælland har siden 1965 været anvendt dels til rekreation for de hov- og klovbærende dyr, dels til produktion af giftfrit foder. Arealerne kunne imidlertid tænkes indrettet som offentlig dyrepark. Herved kunne der tænkes skabt en ny attraktiv dyrepark, samtidig med at Zoologisk Have på Frederiksberg ville få frigivet arealer, der kunne muliggøre nye anlæg for de tilbageblivende dyrearter, hvis forhold i dag